

Joann Sfar & Lewis Trondheim

Donjon

✠ De VECHTKONING ✠

UITGEVERIJ

M

Joann Sfar & Lewis Trondheim

ZENIT 2

✂ De VECHTKONING ✂

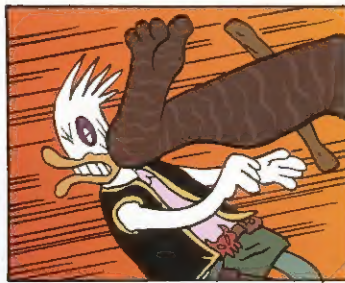

UITGEVERIJ

M

Op een warme zomeravond
in het land Terra Amata,
glijdt een schaduw tussen
de schaduwen de Donjon
binnen.

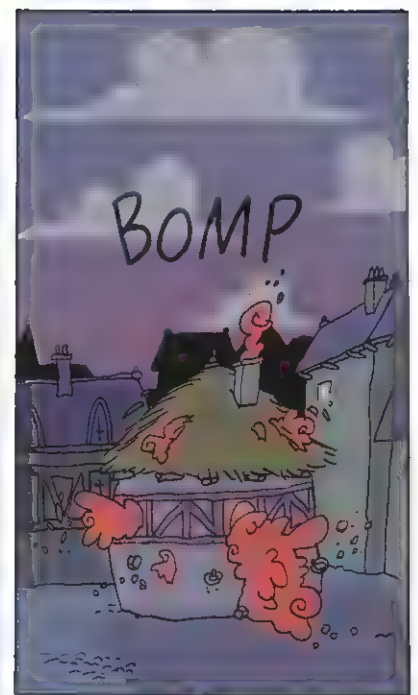

Ik laat je nu alleen met je klasgenootjes.

Geef me je laarzen.

Geef me je vest.

Geef me je antwoorden.

Geef me je potlood.

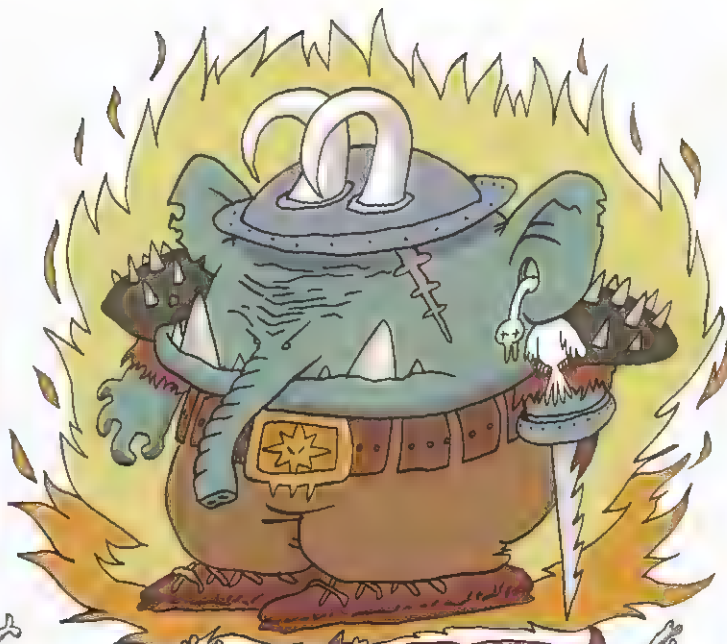
Geef me de namen van de schuldigen.

In de kooi zitten:

De Vijf Vampierdweren

Siegfried, de Babaar.

Hendrik
de muis.

Pak 'm z'n
zwaard af.

Jà,
pak het.

Hi

Hi

Hi

Dan zullen
jullie me eerst
moeten doden.

Als jullie me m'n
zwaard atpakken
terwijl ik nog leef,
verschijnt een van
de vorige eigenaars
en die hakt jullie
in mootjes.

Dat zegt-ie omdat
ie niet gemarteld
wil worden met
z'n zwaard.

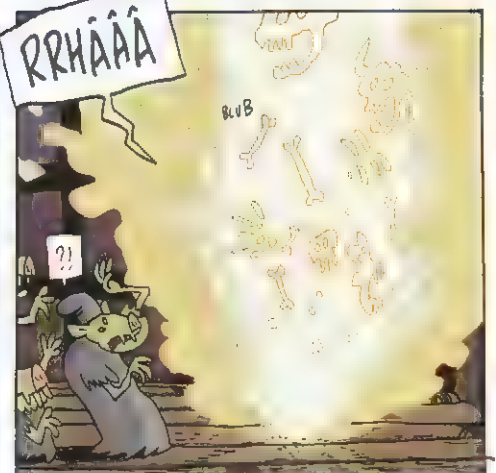
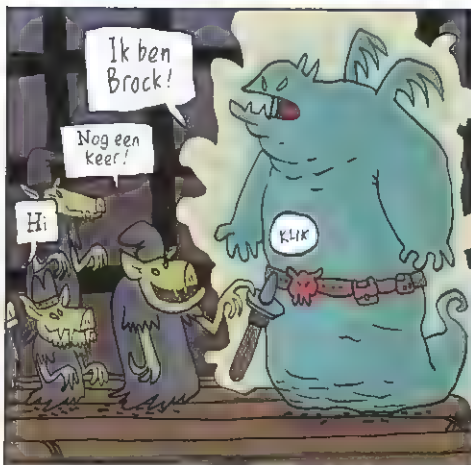
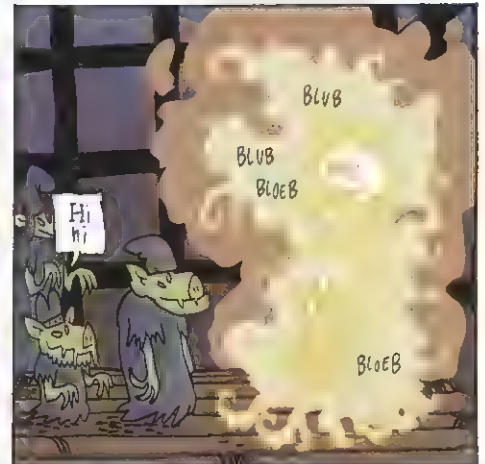
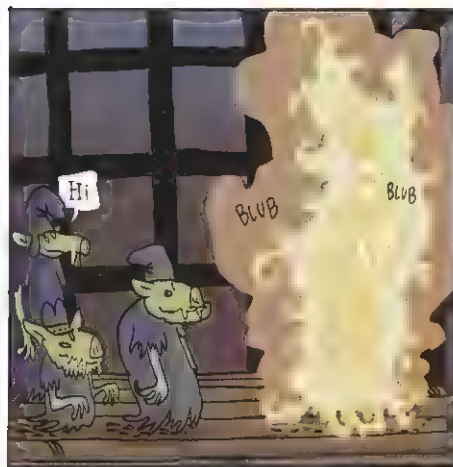
Hi

Daar trappen
wij niet in.

Nee... Die
eend denkt
zeker dat-ie
doortrapt
is.

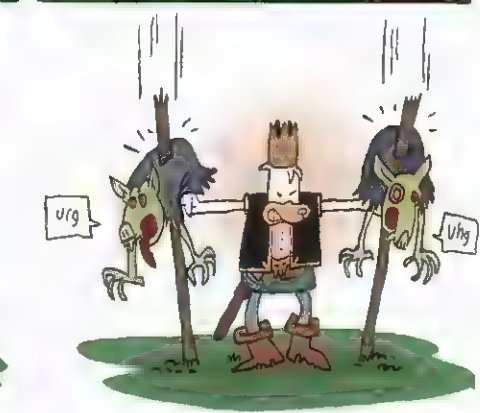
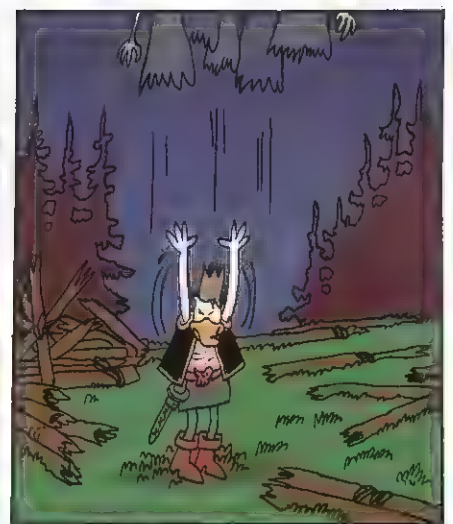
Hi

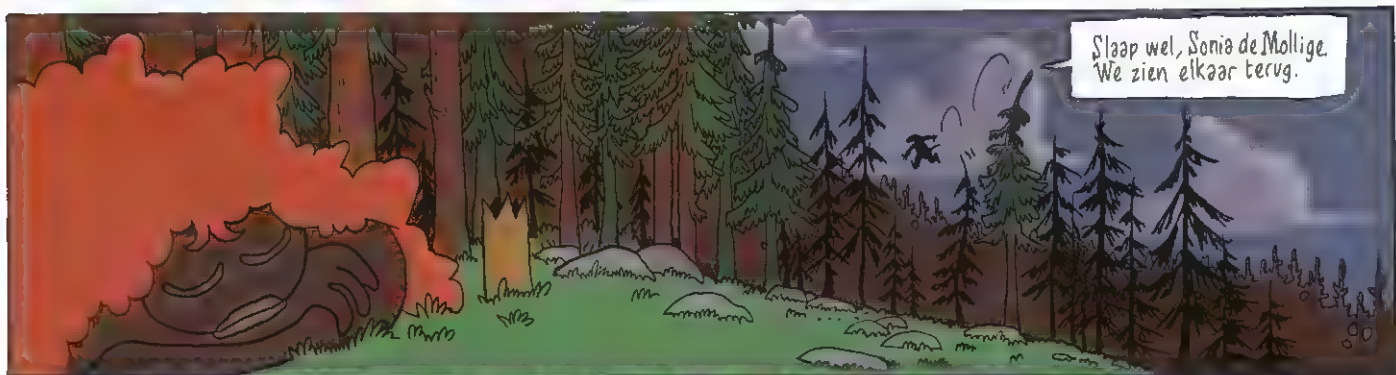
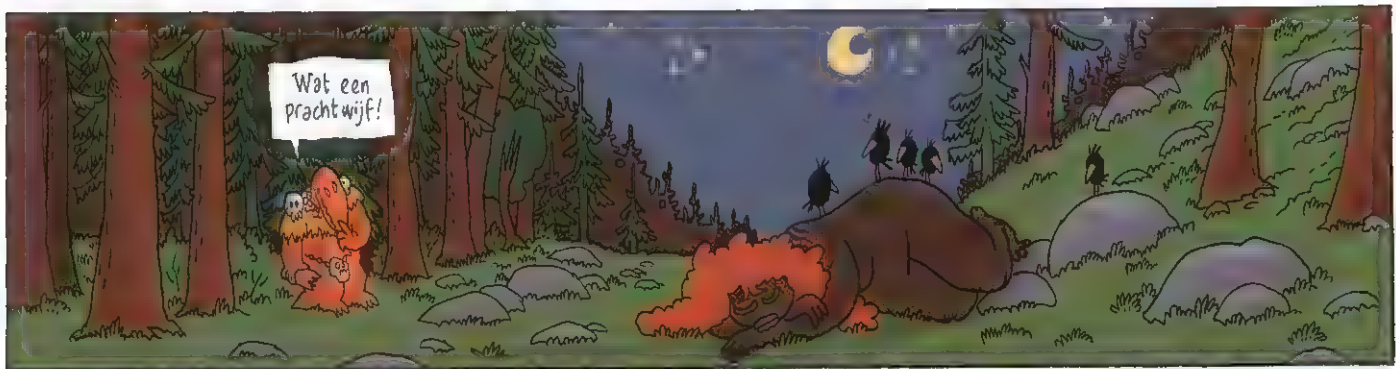
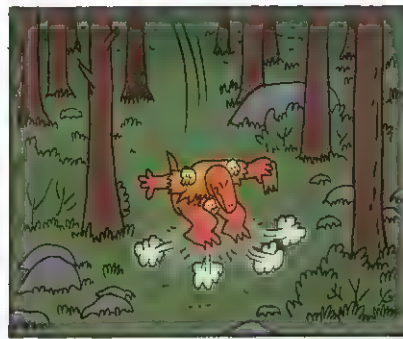
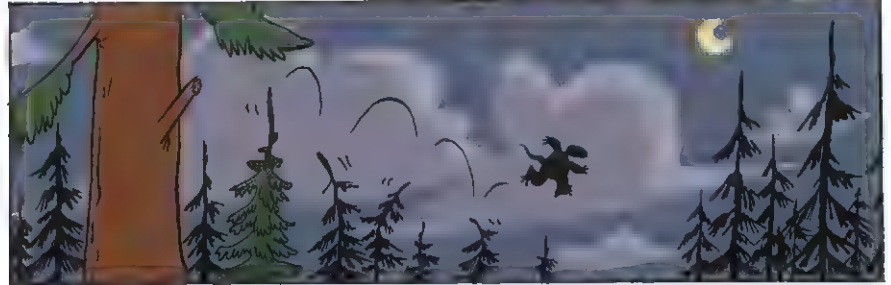
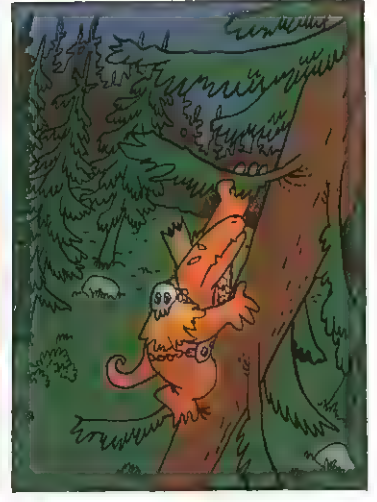

IK BEN HET ABSOLUTE
KWAAD EN IK HOOP DAT
JULLIE ME NIET VOOR NIETS
HEBBEN GESTOORD!!

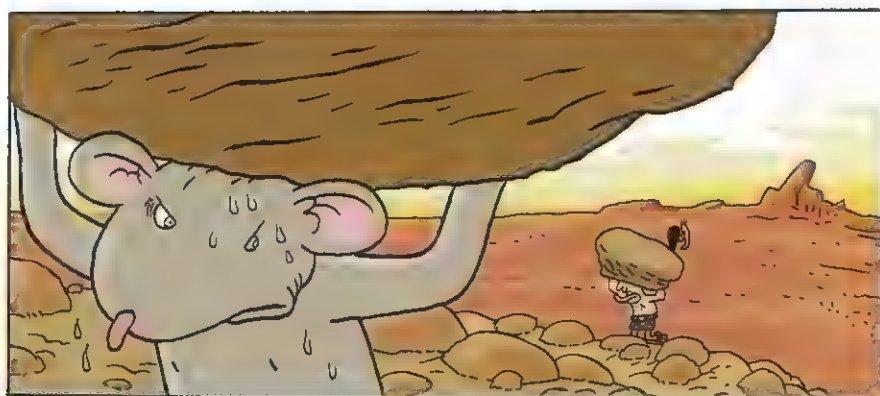

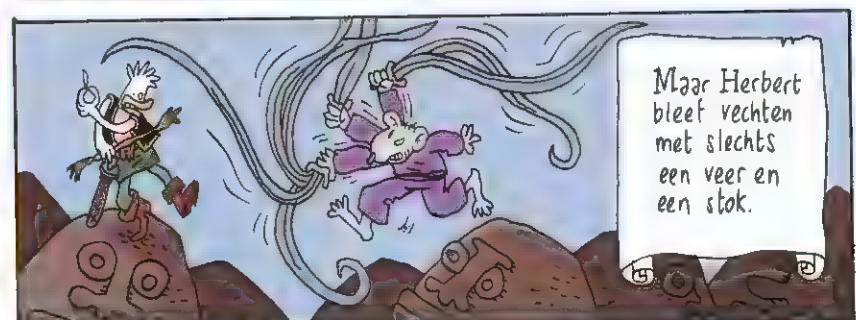
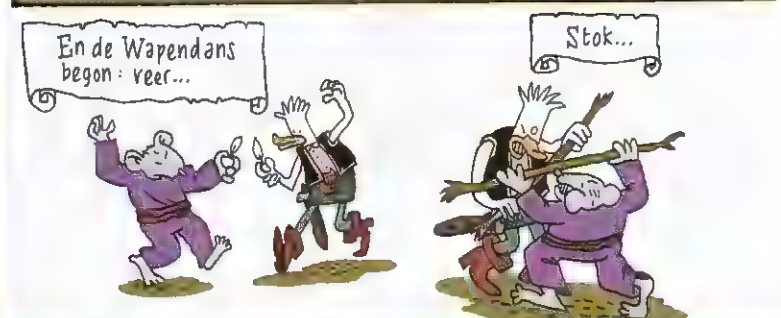
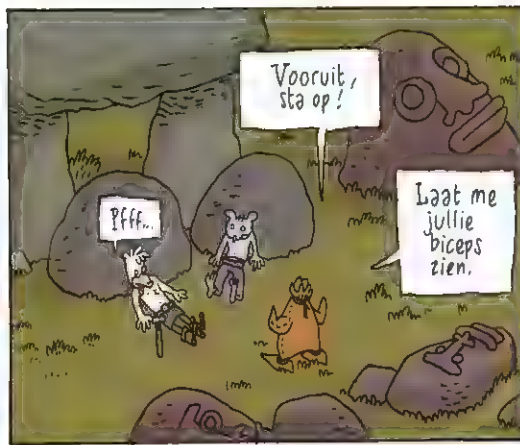

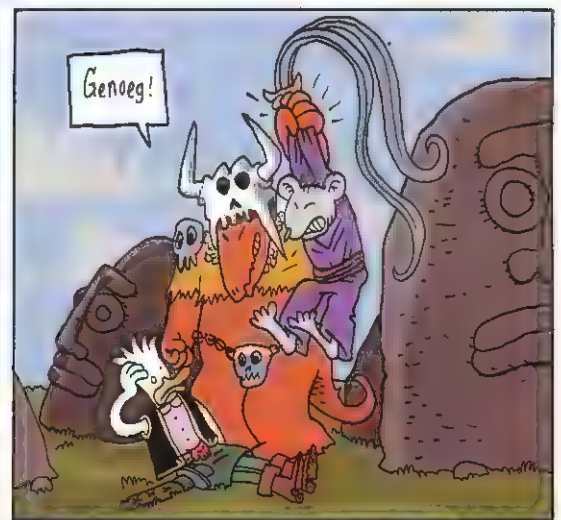

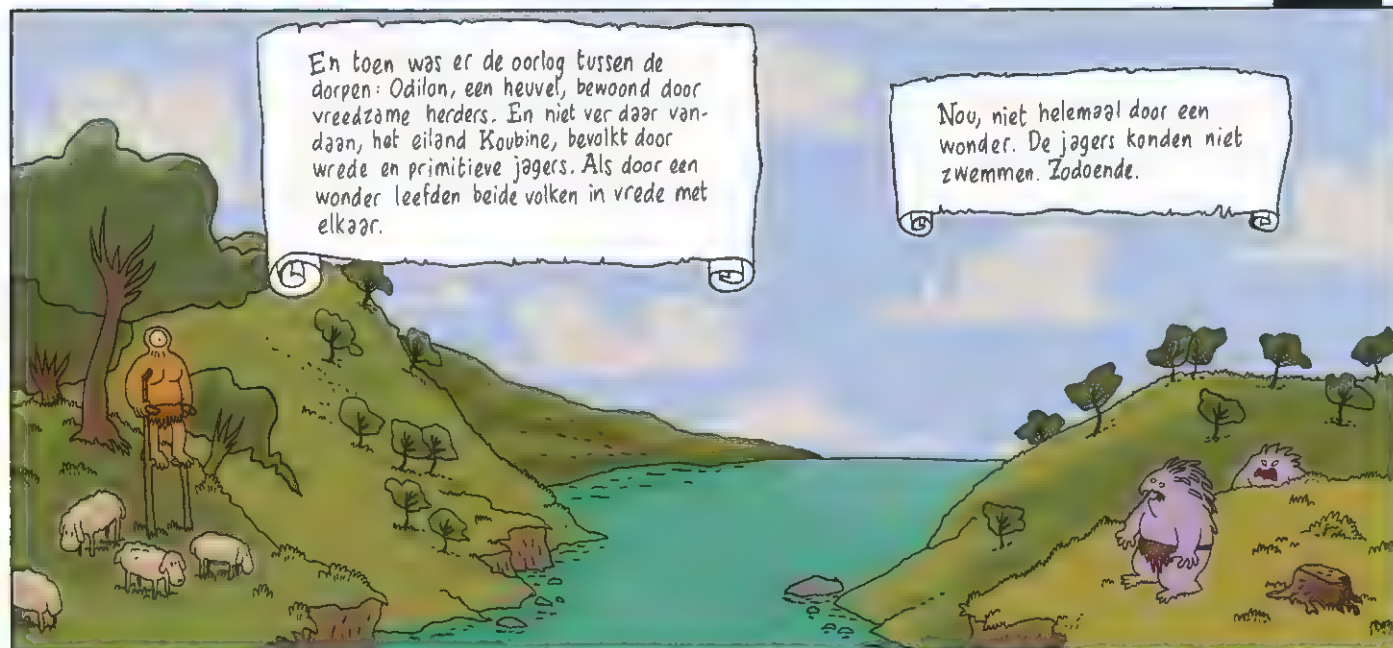
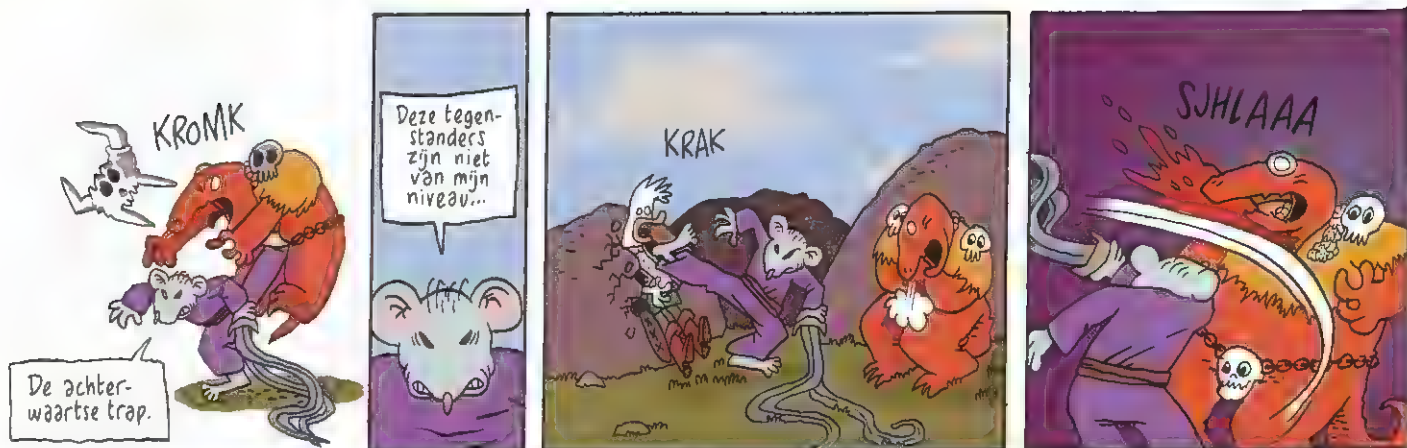

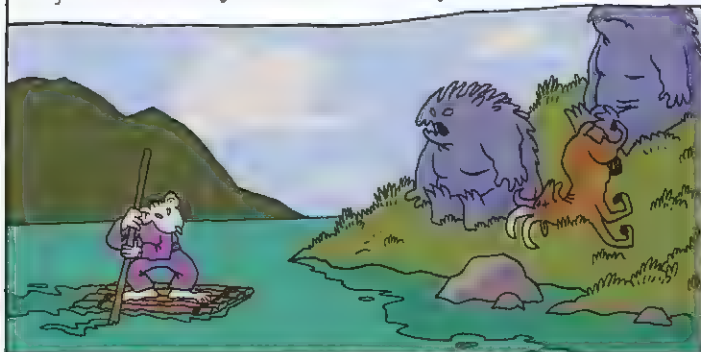

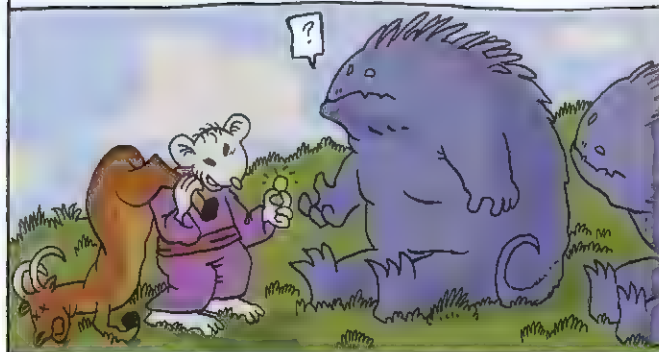

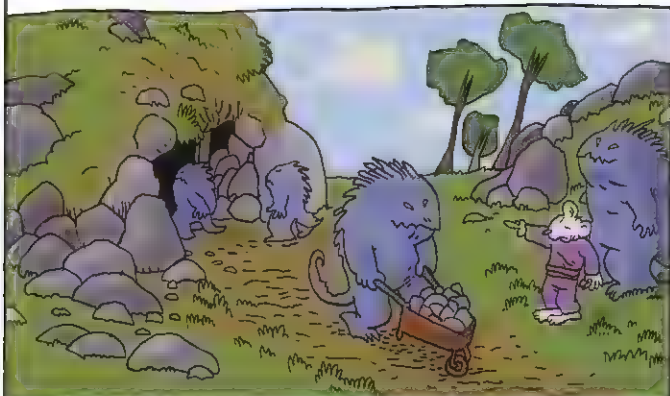
Herbert en Hendrik werden elk naar een van de volken gestuurd. Ze moesten hen opvoeden, ze moesten hen vertrouwd maken met rijkdom en technologie, alvorens ze voor te gaan in de strijd.

Het eerste dat Hendrik deed toen hij op zijn eiland kwam, was de jagers te laten kennismaken met geld.

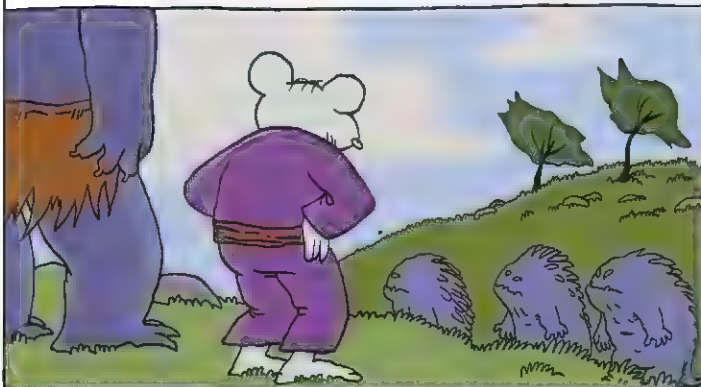
Hij leerde ze goud te delven uit hun mijnen en zich te verrijken ten kosten van anderen.

Toen maakte hij overal leiders. De jagers, die eerst allemaal identiek waren, kregen verschillende persoonlijkheden.

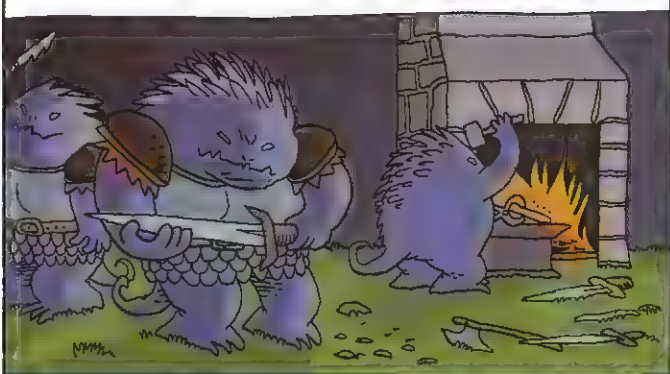
Er waren nu rijken en armen, "zij die bevelen" en "zij die gehoorzamen".

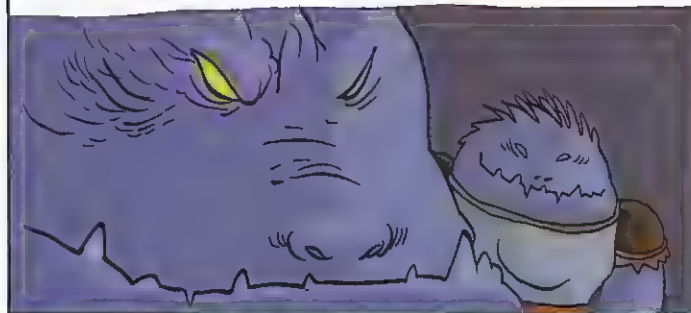
En Hendrik beval iedereen, want de leiders waren hem erkentelijk voor hun benoeming tot leider en de anderen hadden niets in te brengen.

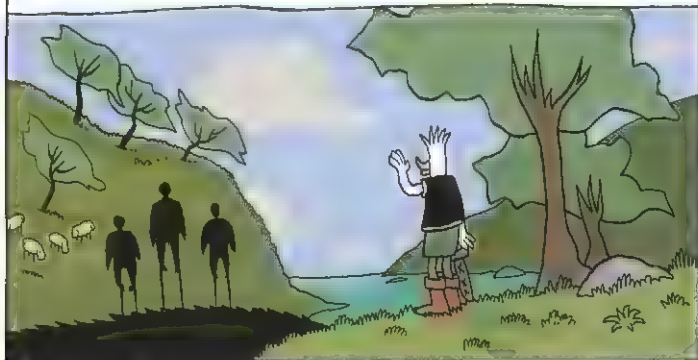
De leiders kregen al gauw zin om meer te commanderen. Ze bevalen "zij die gehoorzamen" een heleboel wapens te maken om de herders aan de overkant in elkaar te slaan.

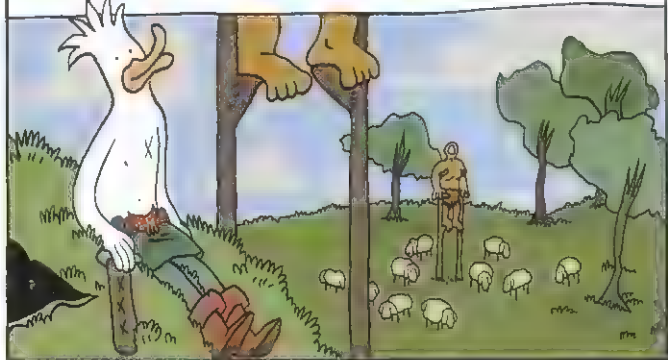
En dat vonden "zij die gehoorzamen" prima, want een oorlog voorbereiden is veel leuker dan werken. En als de jagers de herders in elkaar hadden geslagen, dan zouden zij de leiders van de herders worden en dan hadden zij ook mensen die hun zouden gehoorzamen.

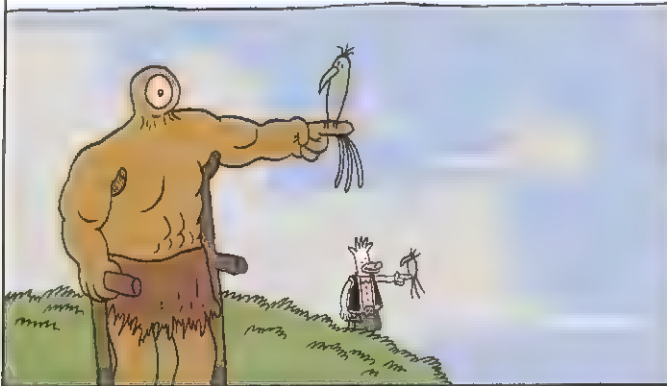
Herbert was al gauw goede maatjes met de herders.

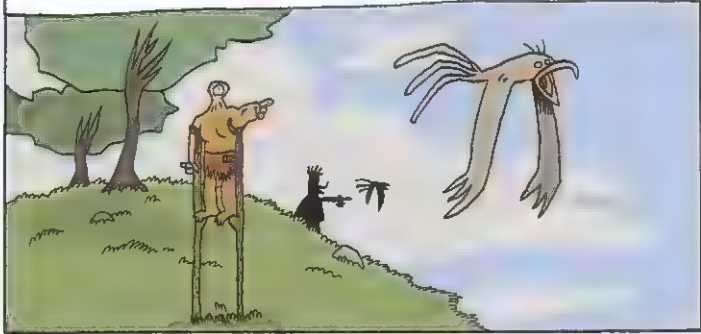
Hij vond ze fantastische mensen en zag geen enkele noodzaak om hun manier van leven te veranderen.

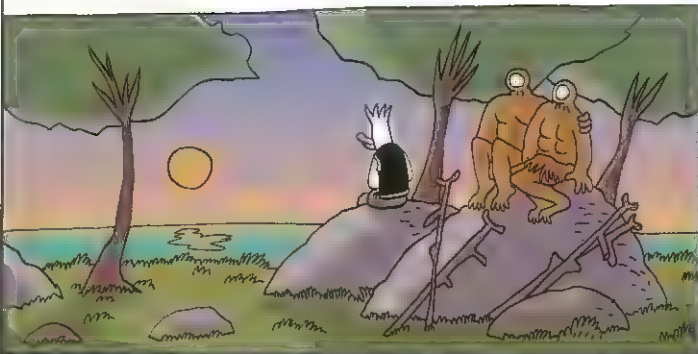
Ze hadden geen leider, geen god, en ze namen alleen van de natuur wat ze nodig hadden.

Ze liepen op stelten om niet per ongeluk kleine insecten te vertrappen en ook om hun mooie land beter te kunnen zien. Hun land was zo groot als de wereld, want ze hadden er nooit aan gedacht er een grens om te zetten.

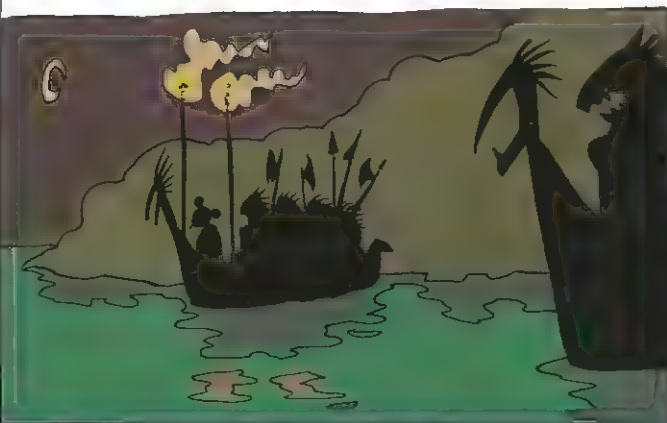
Hun bevolking groeide niet explosief en iedereen kon goed met elkaar overweg. Het zou een misdaad zijn geweest om hun manier van leven te veranderen.

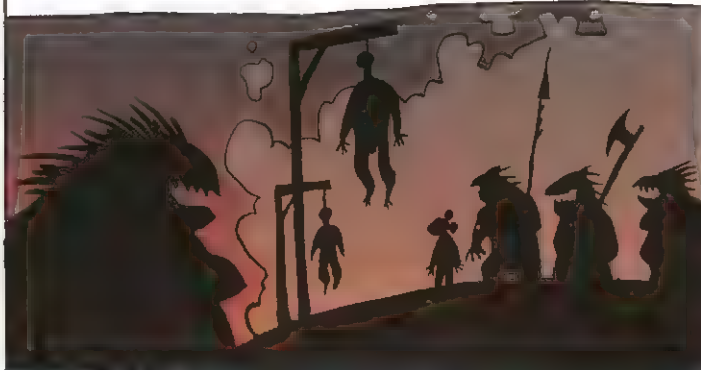
Herbert voelde zich gelukkig bij de herders. Ze waren dol op vreemdelingen die hun allemaal leuke verhalen konden vertellen. Herbert had het naar zijn zin, want hij had vrienden en hij werd met rust gelaten.

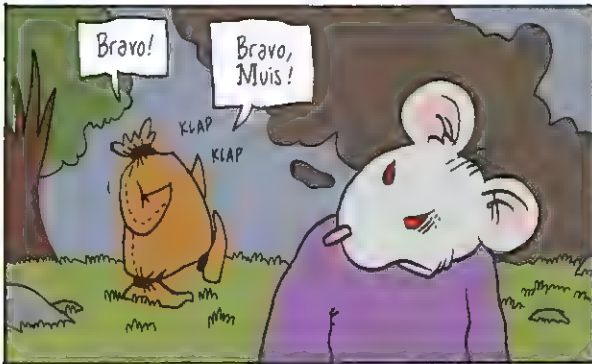

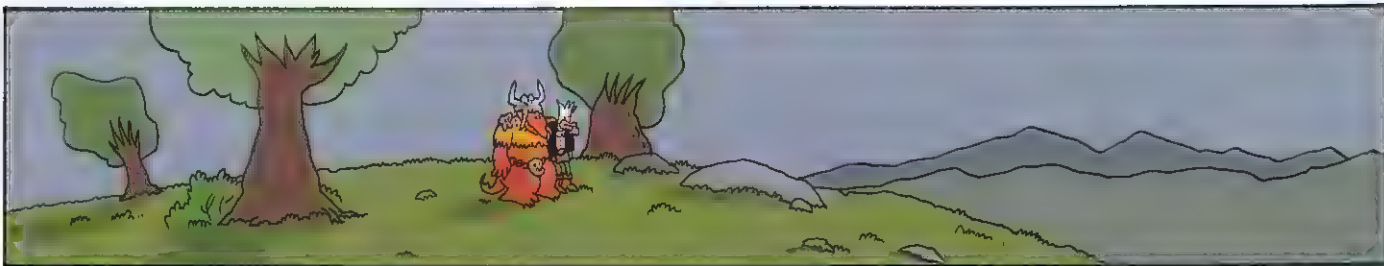
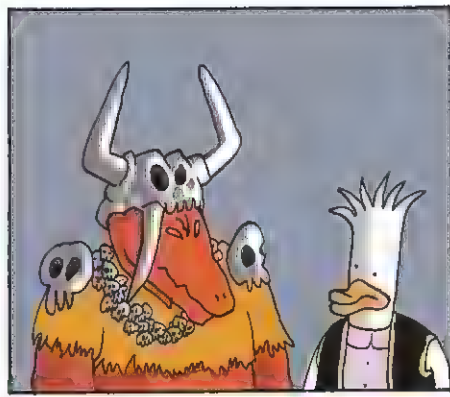
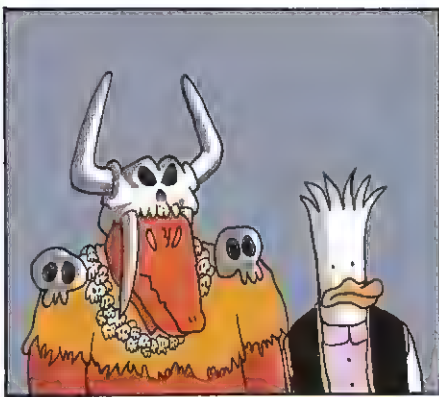
Maar op een dag kwam Hendrik met zijn jagers.

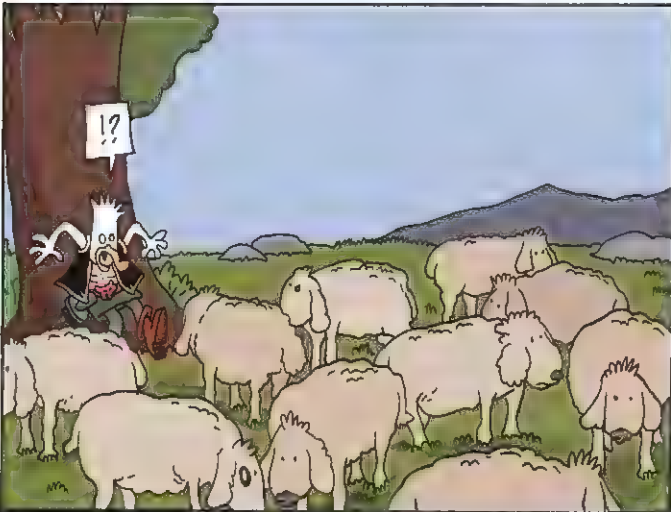
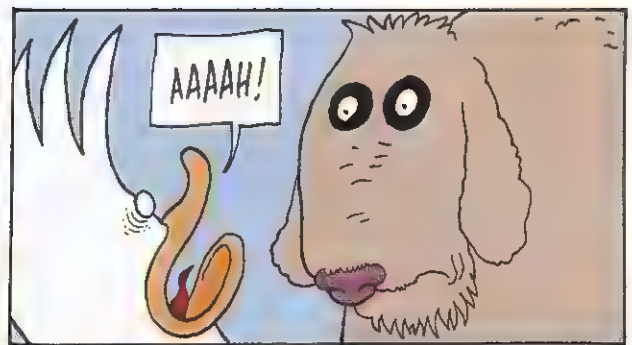
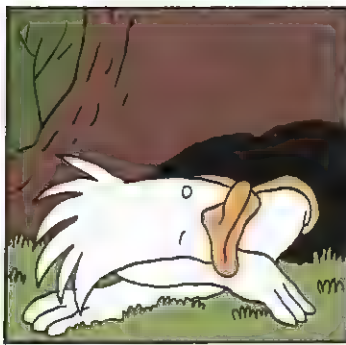
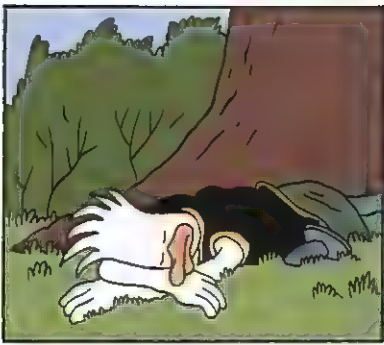

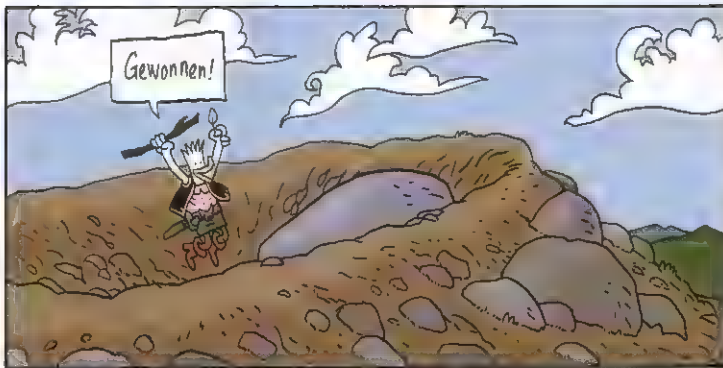
De herders werden onder de voet gelopen en onmiddellijk tot slaven gemaakt. Dit was zo'n schok voor hen, dat ze dezelfde nacht allemaal van verdriet en ellende stierven.

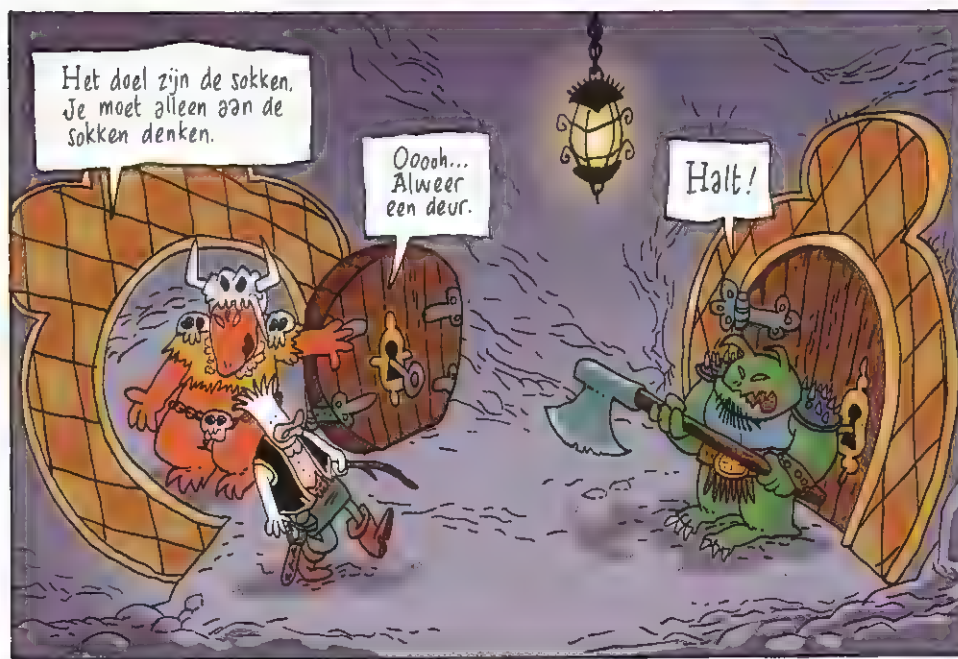

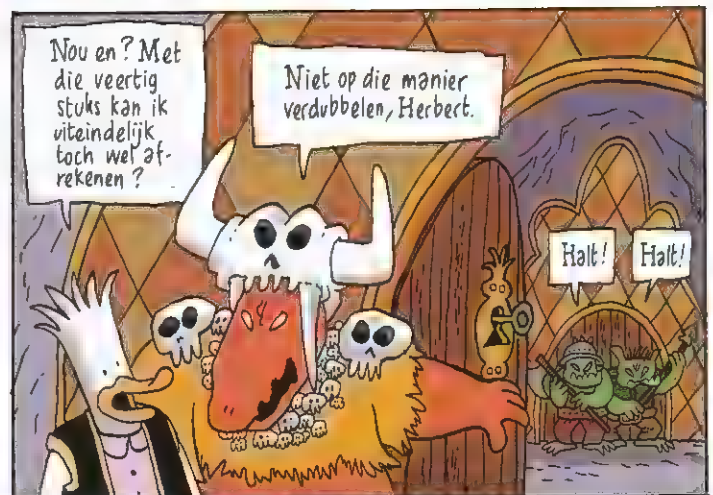

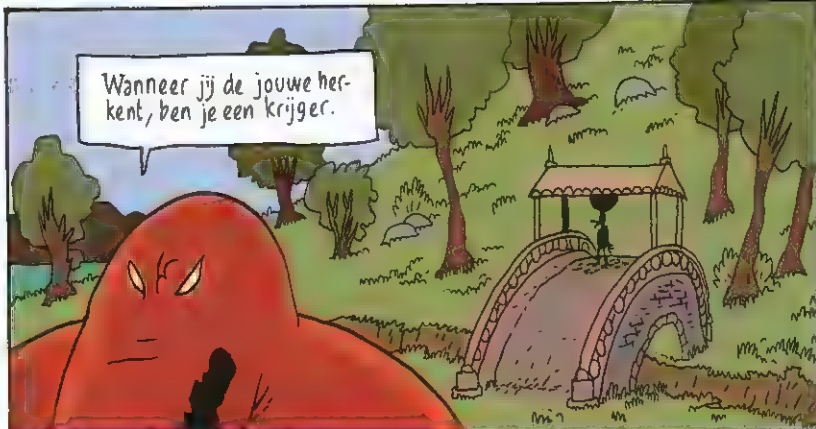
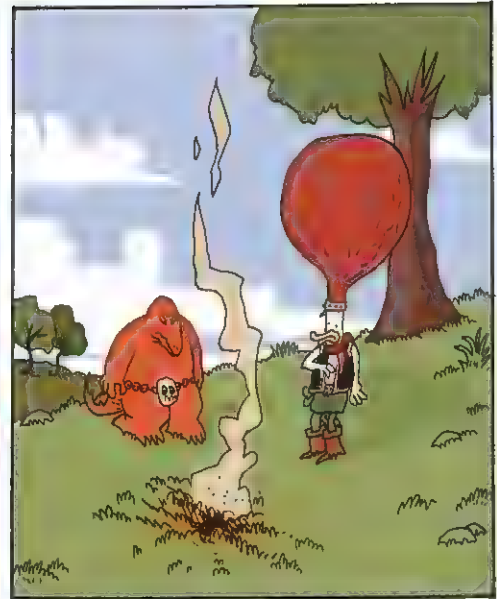

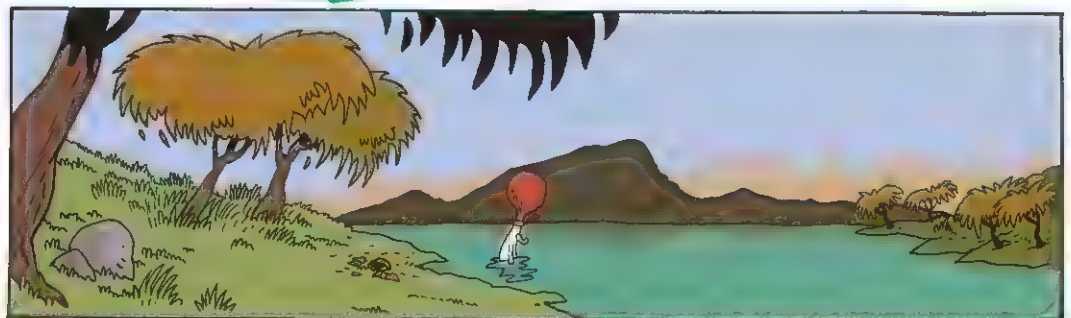
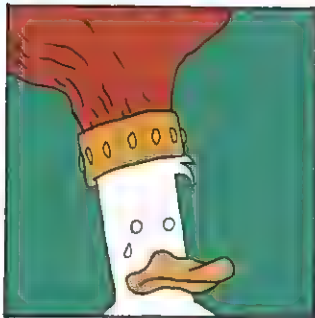
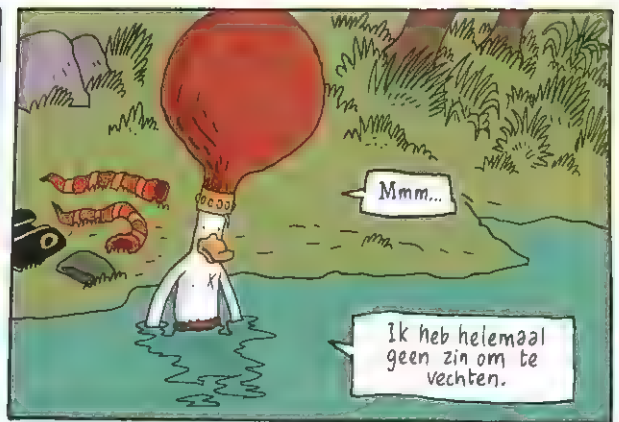

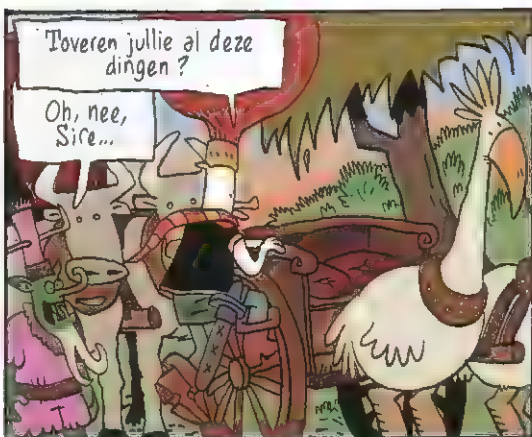

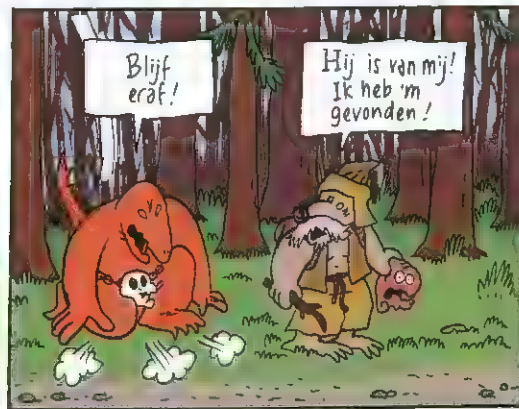
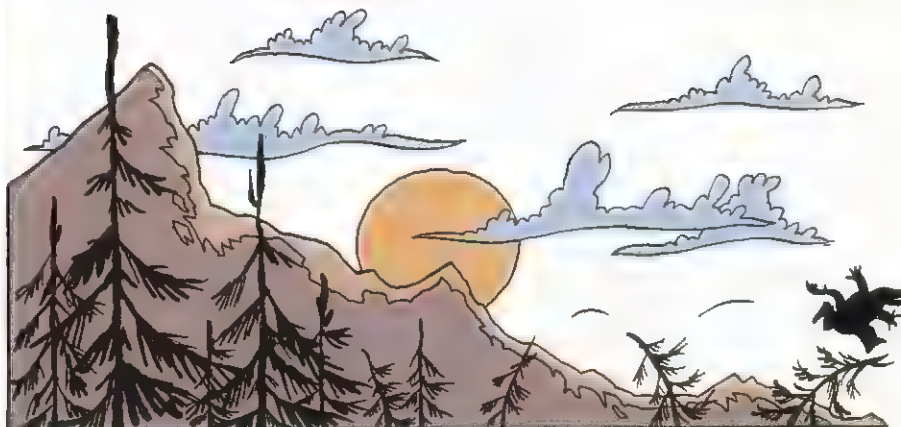

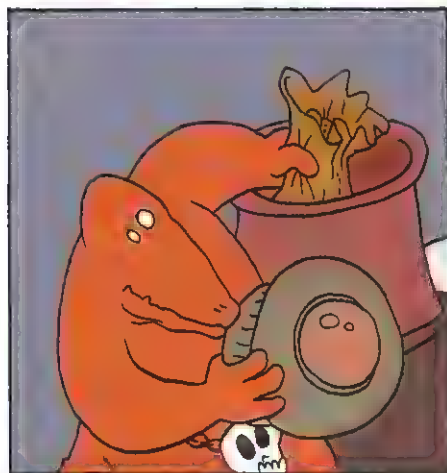

Maar haal eerst z'n darmen uit z'n lijf en kook ze in dauw... Dan eet je ze al zingend op.

Dat kan ik niet... Ik ben vegetariër.

Ah.

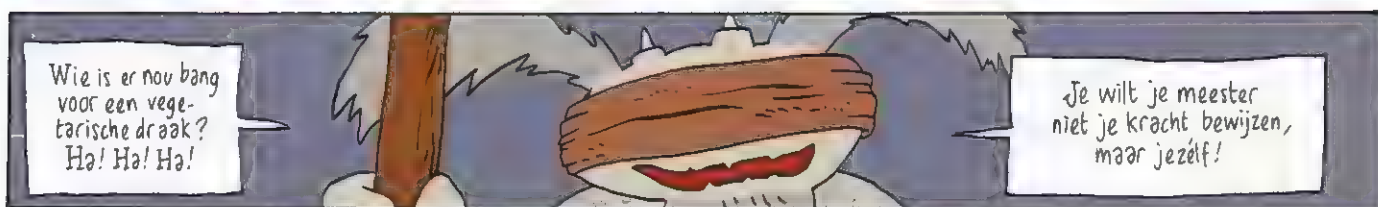
Dan moet je jezelf ertoe dwingen, als je niet wilt dat je lichaam zich vult met de ziektes, waarvan hij je de voorbode laat zijn...

Maar voordat je z'n buik openhaalt, moet je je meester zo ver zien te krijgen dat hij je beledigt en jou ook atzweert, zodat jouw geest geen schuldgevoel krijgt.

Dat is heel vervelend... Als hij me beledigt, kan ik hem niet meer doden.

Ah... Je bent echt een draak van een kerel.

Wie is er nou bang voor een vegetarische draak? Ha! Ha! Ha!

Je wilt je meester niet je kracht bewijzen, maar jezelf!

Je trots, je godsdienst en je ethiek maken je tot een middelmatige draak.

Die drie moet je juist doden!

Ze maken me niet middelmatig, ze maken me anders.

Als je anders bent, waarom doe je dan net als de anderen met je kleingeestige wraakgevoelens en je misplaatste trots?

Dank je, monnik. Ik denk dat ik 't heb begrepen.

Vaarwel!

Tsss... arme Marvin... Hij verandert nooit.

Een zacht geknapper vult de open plek, al snel gevolgd door de heerlijke geur van gepotte aard-appelen.

Meer was niet nodig om de aandacht van de bos-bewoners te trekken.

Dat ruikt lekker!

Er is genoeg voor...twee.

Ben je verliefd op Herbert?

Ik wist niet dat je kon koken!

Als ik trouw, wil ik dat mijn man kookt.

Wil je met mijn vriend de eend trouwen?

Nee... Van hem houd ik te veel.

Mijn man moet een slaaf zijn. Ik mag niet te veel van hem houden.

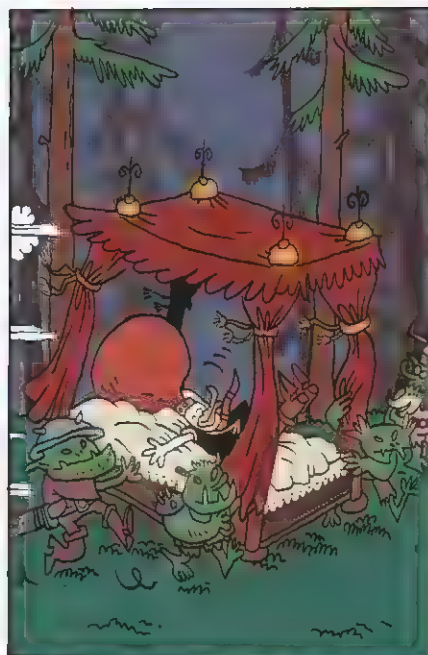
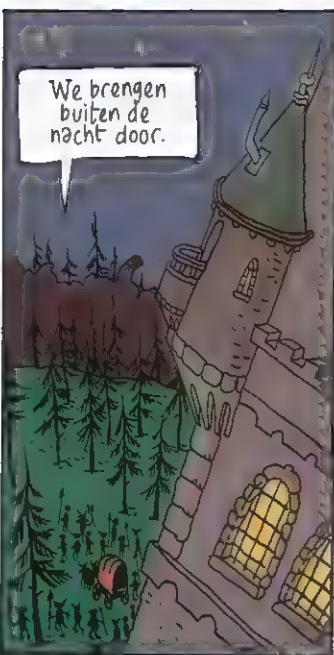
Wat voor soort man bedoel je?

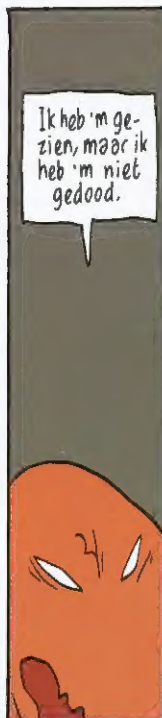

Ha ha ha! Dat weet ik niet!

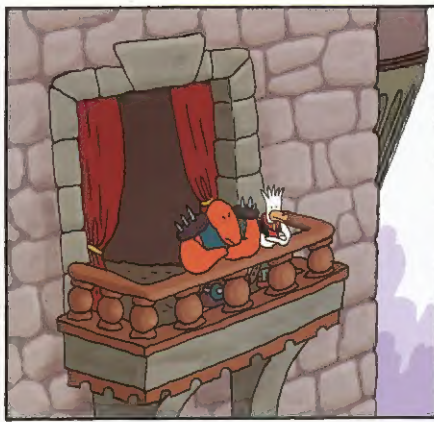

Hij moet net zo lekker aardappels kunnen poffen als jij.

Joann Star & MaSTRONKIM

Treedt binnen in het mateloos grappige en inventieve fantasy-universum van de Franse stripgrootmeesters Joann Sfar en Lewis Trondheim... Donjon.

Herbert, hertog van Kwansuis, heeft het niet gemakkelijk. De ellende, voor hem, begint als de donkere schaduw van Sonia de Dikzak de schaduwen van de Donjon binnenglipt. Ondanks zijn tomeloze inzet kan Herbert niet voorkomen dat de Dikzak er met de kroon van de aarde vandoor gaat. En dat feit heeft verregaande gevolgen, voor Herbert, voor Myxomatosis – het konijnendorp waarvan de bewoners niet veel op hebben met vreemdelingen – en voor de rest van de wereld. Er rijzen namelijk ernstige twijfels of Herbert wel geschikt is voor de job van krijger. Hij moet maar eens op les gaan, zo wordt besloten, en wel bij de verschrikkelijke Marvin. Aldus geschiedt. Eenzaam en alleen gaat Herbert op pad, het duistere onbekende tegemoet.

Het mooiste aan het werk van Trondheim en Sfar vind ik dat het er niet uitziet als werk. Het tekenplezier spat van de pagina's. – Gerrit de Jager

